

- ROMÂNIA -
CURTEA DE APEL BRAŞOV
- Secția de contencios Administrativ
și Fiscal -

DECIZIA NR.

DOSAR NR.

Şedinţă publică din 2 februarie 2006

Președinte -

Judecători -

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursului declarat de **reclamanta** ~~anterior la instanță~~ împotriva sentinței civile nr. ~~100/2005~~ pronunțate de Tribunalul Brașov în dosarul ~~100/2005~~.

La apelul nominal făcut în şedinţă publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în şedinţă publică din 26 ianuarie 2006, când părțile prezente a pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de şedință din acea zi, care face parte integrantă din prezența, iar instanța, în vederea deliberării, a amânat pronunțarea pentru data de 2 februarie 2006.

C U R T E A

Asupra recursului de față;

Constată că, prin acțiunea în contencios administrativ fiscal înregistrată la Tribunalul Brașov ~~100/2005~~, reclamanta ~~anterior la instanță~~ în contradictoriu cu părâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BRAȘOV a solicitat anularea deciziei ~~100/2005~~ a D.G.F.P. Brașov - prin care s-a respins contestația formulată împotriva deciziei de impunere ~~100/2005~~.

și raportului de inspecție fiscală înregistrat sub nr. ~~100/2005~~ privind suma ~~100/2005~~; reprezentând TVA calculată suplimentar - și obligarea părâtei la rambursarea T.V.A. ~~100/2005~~.

Prin încheierea din 31 mai 2005 s-a dispus introducerea în cauză a DIRECȚIEI DE CONTROL FISCAL BRAȘOV, în calitate de pârâtă.

Prin sentința civilă ~~de la instanță~~ a fost respinsă acțiunea.

Pentru a pronunța această soluție prima instanță a reținut următoarele:

Faptul că perioada de 01.10.1999 - 31.07.2004 a mai fost obiectul unor verificări anterioare ale organelor fiscale nu are relevanță și nu îndrituiește reclamanta la rambursarea TVA, atâtă vreme cât s-a probat că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege în acest sens.

Nu este relevant nici faptul că reclamanta a desfășurat, în fapt, activitatea de prelucrare a materiilor prime realizând produse destinate exportului prin intermediarii titulari ai autorizațiilor de perfecționare activă și a emis facturi fiscale cu cota zero pentru TVA și ulterior facturi pe care le-a considerat supuse regimului de scutire de TVA, atâtă vreme cât cerințele legii privind documentele necesare în baza cărora se admite cererea de rambursare a TVA, nu au fost întocmite potrivit legii.

Reclamanta a invocat doar stări de fapt și nu argumente întemeiate pe dispozițiile legale aplicabile cauzei în mod concret, cu referire punctuală la constatările reținute prin raportul de inspecție fiscală și decizia ~~307/2005~~ emisă de pârâta DGFP Brașov.

Astfel, față de constataările potrivit cărora reclamanta nu a încheiat contracte cu partener extern și nu a prezentat facturi externe, aceasta arată că în calitate de producătoare, nu avea această obligație.

Or, la pct. 9.5 din H.G. nr. 401/2000 se prevede expres că pentru a beneficia de cota zero a TVA unitățile producătoare trebuie să justifice, respectiv să facă dovada încheierii contractului cu partenerul extern și factura externă.

Cu privire la termenul de justificare a exportului, reclamanta a susținut că declarația vamală are înscris termenul de justificare a exportului iar ea este înscrisă ca operator. Aceste mențiuni fiind însă efectuate ulterior, în anexele la autorizațiile de perfecționare activă nefiind prezentate autorizațiilor vamale spre aprobare, nu au relevanță.

Susținerea reclamantei că nu îi revenea obligația de a menționa în autorizația de perfecționare activă calitatea de operator, această obligație revenind titularului autorizației, este nerelevantă în raport cu obiectul cauzei, apartenența culpei privind nerespectarea cerințelor impuse de lege pentru scutirea de TVA neinteresând cauza dedusă judecății.

Împotriva sentinței a declarat recurs reclamanta, care a invocat motivul prevăzut de art. 304 pct. 9 și dispozițiile art. 304¹ din Codul de procedură civilă.

În dezvoltarea motivelor de recurs s-a arătat, în esență, că hotărârea atacată este netemeinică și nelegală.

Soluția de respingere a acțiunii este eronată, nefiind susținută de probele administrative.

Au fost respectate întocmai prevederile legale referitoare la TVA.

Ca urmare a încheierii contractelor

“...” reclamanta a derulat operațiuni de prestări servicii, în calitate de comisionar, ce au cota zero pentru TVA, conform art. 17 lit. B din O.U.G. nr. 17/2000, și sunt supuse regimului de scutire de TVA cu drept de deducere, potrivit art. 11 alin. 1 lit. a din Legea nr. 345/2002.

S-a mai arătat că reclamanta neavând calitate de unitate producătoare nu avea obligația de a încheia contracte cu partenerul extern și de a emite facturi externe.

Din analiza clauzelor contractuale și a documentelor puse la dispoziția organelor de control și a instanței rezultă că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 17 lit. B din O.U.G. nr. 17/2000, art. 11 alin. 1 lit. a din Legea nr. 345/2005 și pct. 96 din H.G. nr. 401/2000.

Recurenta a cerut modificarea în tot a sentinței, în sensul admiterii acțiunii introductory, cu cheltuieli de judecată.

Intimata pârâtă Direcția Generală a Finanțelor Publice, prin întâmpinarea depusă, a solicitat respingerea recursului, învederând că recurenta a realizat operațiuni comerciale pe teritoriul României supuse cotei de T.V.A. de 19%. Pentru a beneficia de cota zero de T.V.A., respectiv de scutire de T.V.A., recurenta avea obligația să justifice cota zero de T.V.A. cu copia de pe declarația vamală de export vizată de organul vamal și copia autorizației de perfecționare activă unde să figureze în calitate de subcontractant. Recurrenta nu a justificat realizarea operațiunilor de prestări de servicii, în calitate de comisionar, nedepunând contractul încheiat cu partenerul extern, declarația vamală de export și factura externă.

Prin încheierile instanță de recurs, în baza art. 305 Cod procedură civilă, a încuviințat proba cu înscrisurile depuse de recurentă.

Examinând sentința atacată, prin prisma motivelor invocate și în raport de probele administrative în cauză, instanța constată următoarele:

Prin decizia nr. 30 / 2005 a Direcției Controlului Fiscal Brașov s-a dispus reverificarea taxei pe valoare adăugată la societatea recurentă, pentru perioada octombrie 1999 - iulie 2004.

Potrivit raportului de inspecție fiscală încheiat de Serviciul control fiscal nr. 30 / 2005, emis de Direcția Controlului Fiscal Brașov, perioada supusă controlului a fost 1 august - 30 septembrie 2004 și respectiv reverificarea perioadei 1 octombrie 1999 - 1 iulie 2004.

Echipa de inspecție fiscală a procedat la colectarea T.V.A. aferentă facturilor fiscale emise de recurentă.

De asemenea, s-a procedat la calculul dobânzilor și a penalităților de întârziere.

Cu privire la sumele mai sus indicate a fost emisă decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală.

Împotriva măsurilor stabilite în raportul de inspecție fiscală și a deciziei de impunere, recurenta a formulat contestație, susținând că a respectat prevederile legale în materie, iar T.V.A. aferentă facturilor fiscale anexate fiind zero, are dreptul la rambursarea sumei de 1.173.000 lei. Contestatoarea a invocat pct. 9.4 din H.G. nr. 401/2000.

Prin decizia nr. 30 / 2005 a Direcției Generale a Finanțelor Publice Brașov a fost respinsă contestația, ca neîntemeiată, cu motivarea că echipa de inspecție fiscală a procedat în mod legal la colectarea taxei pe valoare adăugată.

Soluția de respingere a contestației este corectă, având în vedere următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 111 alin. 1 din Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al României, regimul de perfecționare activă constă în supunerea pe teritoriul României la una sau mai multe operațiuni de

transformare sau prelucrare a mărfurilor străine destinate a fi reexportate în afara teritoriului vamal al României, sub formă de produse compensatoare, fără a face obiectul încasării drepturilor de import sau al mărfurilor de politică comercială.

Regimul de perfecționare activă se autorizează, potrivit dispozițiilor art. 188 din H.G. nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului Vamal al României aprobat prin Legea nr. 141/1997, de Direcția Regională Vamală Interjudețeană în a cărei rază teritorială se află sediul titularului operațiunii comerciale.

Conform art. 189 din H.G. nr. 1114/2001, cererea pentru acordarea regimului de perfecționare activă trebuie să cuprindă elementele referitoare la derularea operațiunii, precum și locurile unde este prevăzut ca aceste operațiuni să fie efectuate. După obținerea autorizației aceasta se depune la biroul vamal în a cărei rază teritorială se execută prima operațiune de perfecționare activă.

Potrivit art. 17 lit.B pct. a din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoare adăugată, beneficiază de cota zero de taxă pe valoare adăugată exportul de bunuri, transportul și prestările de servicii legate direct de exportul bunurilor, efectuate de contribuabili cu sediul în România, a căror contravaloroare se încasează în valută în conturi bancare deschise la bănci autorizate de Banca Națională a României.

Conform pct. 9.5 din H.G. nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.U.G. nr. 17/2000, pentru bunurile contractate de beneficiari cu sediul în străinătate, care dispun livrarea către unități producătoare din țară în vederea prelucrării lor pentru bunuri de export destinate aceluiași beneficiar extern, beneficiază de cota zero atât unitățile exportatoare, cât și unitățile producătoare. Unitățile exportatoare vor justifica cota zero pe baza documentelor prevăzute la pct. 9.3. Unitățile producătoare justifică cota zero cu:

a) contractul încheiat cu partenerul extern, din care să rezulte produsele, cantitățile, unitățile din țară la care se face livrarea, precum și termenul pentru justificarea exportului cu copia de pe declarația vamală de export vizată de organul vamal;

b) factura externă;

c) dovada introducerii în bancă a declarației de încasare valutară sau, după caz, a încasării contravalorii mărfuii în valută.

În speță, în perioada verificată, recurenta a desfășurat activitate de prelucrare a materiilor prime și obținerea unor produse de

confeții și tricotaje destinate exportului, în baza unor contracte de lohn, utilizând materia primă a beneficiarului cu sediul în străinătate.

Operațiunile efectuate de recurenta - de prelucrare în regim de perfecționare activă în sistem lohn a materiilor prime, primite de la firma din străinătate și obținerea de produse compensatoare livrate beneficiarului extern prin intermediul comisionarului din România - reprezintă prestările de servicii legate de exportul unor bunuri și nu un export de bunuri în comision.

În raportul de inspecție fiscală s-a reținut corect că recurenta nu figurează ca operator în cadrul autorizațiilor de perfecționare activă emise de Direcțiile Regionale Vamale Arad, Timișoara și Brașov - prin adresele - comunicând că nu a figurat în evidențele lor, în calitate de operator în cadrul autorizațiilor de perfecționare activă.

În contestație și în dosarul de fond au fost invocate dispozițiile pct. 9.4 din H.G. nr. 401/2004, iar în recurs a fost schimbat temeiul, indicându-se prevederile pct. 9.6.

În ce privește justificarea cotei de taxă pe valoare adăugată, în mod corect s-a reținut în decizia 30/2005 ca în cauză sunt aplicabile prevederile pct. 9.5 din H.G. nr. 401/2000.

Recurenta nu a susținut și nici nu a dovedit condițiile prevăzute la pct. 9.5. din H.G. nr. 401/2000.

În raport de clauzele contractuale recurenta a avut calitate de prestator de servicii.

Drept urmare, în mod legal organele de inspecție fiscală au considerat că, în temeiul prevederilor pct. 9.9 din H.G. nr. 401/2000, recurenta avea obligația plății taxei pe valoare adăugată prin aplicarea cotei corespunzătoare livrărilor și prestărilor la intern.

Înscrisurile depuse la fond și în recurs nu justifică cota zero pe valoare adăugată și nici scutirea de taxă pe valoare adăugată, astfel că în mod corect s-a procedat la aplicarea cotei standard de taxă pe valoare adăugată, conform art. 35 din H.G. nr. 598/2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoare adăugată.

Cererea recurentei privind restituirea taxei pe valoare adăugată colectate, ~~la cumpărarea unei case~~, este nejustificată.

Soluția primei instanțe fiind temeinică și legală va fi menținută.

Față de considerentele arătate, în baza art. 312 alin. 1 Cod procedură civilă, urmează să fie respins recursul, ca nefondat.

Pentru aceste motive

În numele legii:

D E C I D E:

Respinge recursul declarat de reclamanta ~~la cumpărarea unei case~~ împotriva sentinței civile ~~nr. 27 din 10 iunie 2000~~ a Tribunalului Brașov - Secția comercială și de contencios administrativ, pe care o menține.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică,

2 - 2000-06-10
Doru Gheorghe
I.P.C.
Judecător la Comisiune